

Biserica din inima, scoala din minte si credinta din suflet

Motto: Biserica este lacasul curat si luminos unde noi, oamenii locului, ne tinem sufletul adapostit!... (Anonim)

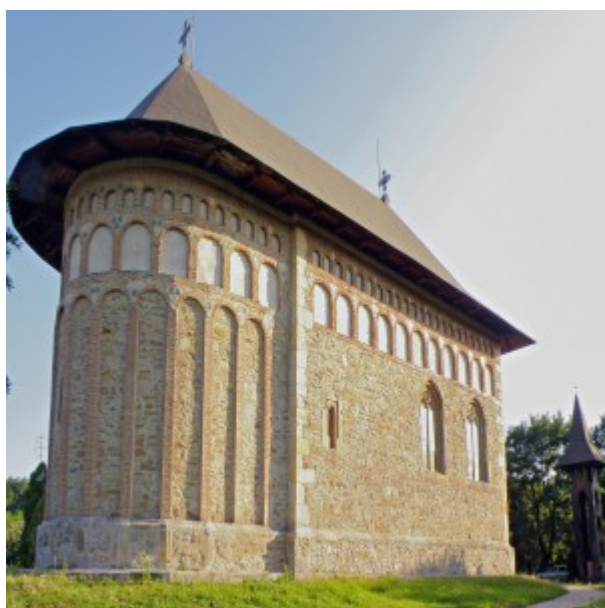

Dupa o dezbatefe foarte animata despre felul cererii sau declaratiei pe care parintii s-o supuna atentiei sau aprobarii Scolii referitor la participarea sau neparticiparea copiilor (lor) la ora de Religie, dupa cum stim Curtea Constitutionala a trantit zilele trecute un verdict: doritorii trebuie sa-si exprime in scris intentia de participare si nu e nevoie ca cei neinteresati de respectiva ora (include si pe adversarii expliciti ai predarii religiei in scoli, cu deosebire atei) sa se mai exprime

Respectiva dezbaterere care continua inca poate fi mai degraba caracterizata ca fiind un conflict asimetric, opunand unei

zdrobitoare majoritatii de 85-90% din populatia Romaniei o mana de asociatii civile si organizatii neguvernamentale care lupta impotriva discriminarii (minoritatilor de tot felul de exemplu) sau vegheaza la respectarea drepturilor omului, inclusiv prin vectori de influenta si exprimare in spatial public deja binecunoscuti; si desigur pe profesorului de liceu care a sesizat Curtea despre neconstitutionalitatea actualei legi...

O disputa instrumentata meschin, transata pana la urma de Curtea abilitata in favoarea minoritatii, de dragul consecventei intr-ale logicii carteziene si seculare cum ca ar fi un non-sens sa solliciti sa nu faci ceva (respectiv copiii ateilor sa nu faca ora de Religie) ci dimpotriva, cei care vor sa participe trebuie sa se pronunte in acest sens; cel putin asa suna justificarea prezentata de onorabila Curte...desi adevarata motivatie sta cel mai probabil in slugarnicia tembela a functionarilor si dregatorilor delegati de noi sa ne reprezinte si administreze, manifestata in relatia cu birocratii apatrizi care ne monitorizeaza cu privire la aplicarea tuturor acelor aberatii menite a ne scoate din mizerie si salva din barbarie...

Si ca sa se puna capac, intru cabotina traditie a jechoasei birocratii dambovitene, decizia Curtii cu pricina s-a materializat in stilul hei-rup, prin redactarea unei cereri-

tip, completate de respectivii ... cand asta da, e chiar redundant si imbecil de absurd sa ceri voie sa accesezi un drept asigurat prin lege, in loc sa anunti pur si simplu daca il vei folosi – sau nu; era suficienta o notificare (sau mai eufemistic: o declaratie pe proprie raspundere) in acest sens; ar fi fost o exprimare demna, de om liber si nu de taran clacas care se prezinta umil si cu jalba-n bat in fata boieri dumnealor... dar avem, iata, inca o data prilejul sa vedem cum ne privesc mitocanii care s-au pus in capul mesei...

Miza aparent ridicola ascunde o lucratura mai elaborata, asta fiind un episod doar; au inteles foarte bine si unii si altii ca daca nu fac toti ortodocsii cerere, ca habar n-au de asta sau nu stiu sa scrie sau copilul sta doar cu bunica pentru ca parintii contribuie la cresterea PIB-ului Italiei sau Spaniei, nu-i asa, se cheama ca saunt mai putini si in statistici; dau, de ce nu, chiar n-are ala micul voie la ora, daca n-au inregistrat tzidula...Sau altii, atei incrancenati care nu numai ca il neaga pe Dumnezeu, ca nu participa la activitati religioase ci chiar mai mult, lupta cu cei altfel decat ei si ar vrea sa-i vada pe toti astia daca nu convertiti la ...nimic, macar dez-convertiti de la religia crestina; sau de la o alta...

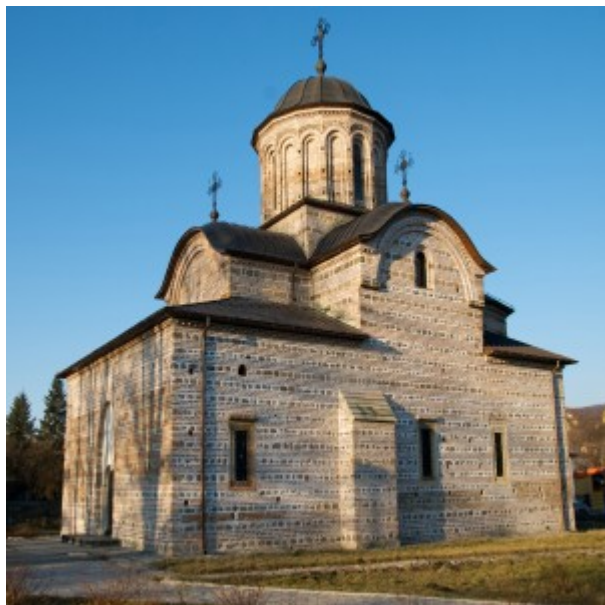
Si pentru ca nu toti au curajul sa isi afirme deschis crezul sau ce-o fi, public si cu voce tare, la ora de maxima audienta, s-ar multumi (deocamdata) sa se arate ailalti (crestinii, sa zicem) mai timizi, de parca ar fi vorba de ceva rusios si condamtabil, intr-o lume in care nu mai e ''cool'' sa fii la fel ca parintii si bunicii nostril...

Asadar, la arbitraj a prevalat logica statului secularizat, pusa in opera acum vreo 200 si ceva de ani, imediat dupa caderea Bastiliei. Logica diseminata de atunci in toata Europa, mai in graba sau mai pe inelete, mai pe fata sau mai pe...dos. Logica stand printre altele la baza si venita la pachet cu mai vasta miscare ''Ilumisinta''; careia... iata cum ii datoram atatea, dintre care multe chiar fara s-o stim! Si bineinteles, campioana absoluta in domeniu a fost Franta! Mai nou, judecand dupa cauzele (sau pretextele) tragicelor incidente de la Paris, inca este campioana...cu Danemarca suflandu-i in ceafa, se pare...

Ceea ce poate insa nu se stie la fel de bine este ca Revolutia Franceza a fost kilometrul zero pentru declansarea luptei deschise a *francmasoneriei* (notiune generica, a nu se lua in stricu sensu) impotriva celor 2 piloni traditionali ai Vechii Ordini sociale, si vorbim de Monarhie (ca leader al aristocratiei militare si funciare) si Bisericii (ca paznic al credintei crestine) puteri al caror echilibru (mai linistit sau mai agitat, dupa vremuri) asigurau stabilitatea sociala. Lupta care mai continua si astazi mai ales impotriva Bisericii, fiind deja notorie integrarea pe parcurs, cu mult interes si desavarsita eleganta a marilor Case Regale europene in trendul miscarii de emancipare a popoarelor, pentru ''edificarea'' societatii bazate pe Egalitate,

Libertate si Fraternitate (in trecut fie zis, tot ei aristocratii au fost si primii episcopi ai Bisericii Romei, manati de nobila intentie de a pune la adpost, la venirea barbarilor germanici, atat mostenirea culturii clasice, cat si de ce nu? si mai ales , a propriile lor privilegii...

Si pe aceasta ''ideologie'' (sau set de valori, sa nu fim rautaciosi) s-au propagat ca pe un fir rosu si s-au dezvoltat cele doua institutii de baza ale Noii Ordini: Republica si Ateismul.

Ca o paranteza, bisericilor Ortodoxe le-a venit randul ceva mai tarziu, cand din cauza turcilor, cand a bolsevicilor si au fost cumva victime colaterale, in special ale ateismului stiintific sau ideologic, mai academic sau mai cazon...si nu atat pentru ca ar fi reprezentat vreo amenintare directa pentru burghezia financiara (sau kabbala bancherilor, dupa alti autori) in plina ascensiune, asa cum era Biserica lui Petru de la Roma, puternica Biserica Catolica, care nu numai ca isi exercita considerabila autoritate pentru pastrarea unitatii credintei si mentinerea propriilor privilegii...ci facea chiar mai mult decat atat, amintindu-ne de ambitioasele initiative sustinute de faimosul si temutul Ordin al Iezuitilor, de exemplu.

Revenind la copiii nostri de varsta scolara, a ramas deci ca parintii sa faca cereri daca vor ca pruncii sa urmeze orele de Religie; si pana la ora asta au si facut, peste 2 milioane de cereri. Cum s-ar zice, sa ceara ei voie ca sa isi exercite un drept asigurat prin lege (poate mai renunta unii, nu-i asa?) asta in loc sa faca cei cativa ''contras'' notificari privind faptul ca pe ei subiectul nu-i intereseaza...

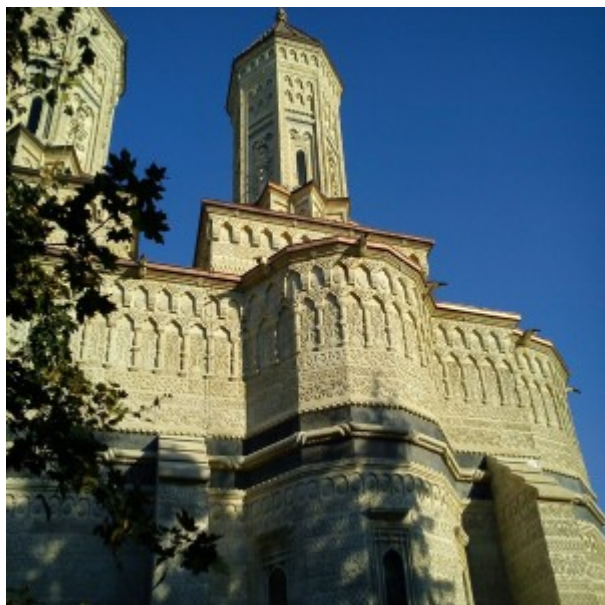
Unii ''colegi de platou'' de pe FB s-au exprimat ceva mai plastic comentand: ''si cereri ca sa nu fim sodomizati, pe cand?''

Este intr-adevar cel putin frustrant pentru o majoritate masiva a populatiei ca sa fie obligata sa isi ceara voie in scris de la autoritatile statului...sa fie si sa ramana normala si, natural, sa isi poata exercita in continuare toate valentele acestei normalitati... Pana la urma, legiuitorul cand a reglementat problema, pe cine a reprezentat? Si ca atare, in fata cui e raspunzator acel legiuitor?

In alta ordine de idei, este imbucuratoare pasiunea cu care s-a dezbatut subiectul, atat Biserica dar mai ales credinciosii, din care cei mai multi ortodocsi dand dovada si de spirit treaz si atenta preocupare in ce priveste sanatatea spirituala a generatiilor care se formeaza acum si in anii ce vin.

O veste mai puțin bună este însă decizia îndoielnică a Curții Constituționale care a ales logica secularizării și a dat satisfacție acelor entități bine camuflate din cadrul societății care, sub acoperirea (la propriu) a luptei împotriva discriminărilor și a apărării drepturilor omului, cauze altminteri cât se poate de necesare și nobile, participă disimulat la ofensiva organizațiilor anti-nationale și anti-creștine, gen Internaționala Socialistă cea de tristă amintire, iar mai nou bine poziționate fix în mijlocul curentului de gândire neo-liberală specifică a ceea ce numim "democrație occidentală" (de parcă pot fi mai multe) promovând...rectific: impunând liberă circulație a capitalului (prioritar), a marfurilor (necesar) și a persoanelor (greu de evitat...) sau, într-un cuvânt: globalizarea; pentru fani, mai cu evlavie zis: Noua Ordine Mondială.

Și ca să nu mai înțeleagă enoriașii nimic, demolarea vechilor credințe și a instituțiilor aferente – în speta Biserica – este "compensată" prin încurajarea și mai ales sponsorizarea tuturor excentricităților intelectuale, morale și spirituale mai nevinovate sau mai puțin nevinovate, după criteriile tradiționale.

Trist și chiar revoltător! Chiar dacă este cusut cu ata albă, noul "aquis comunitar" în ale moralei și ...corectitudinii

politice ... este fluturat cu ostentatie si obraznicie prin fata cetateanului oripilat.

Timp in care cei responsabili pentru prezentul si mai ales viitorul acestei natiuni nu numai ca nu se opun ''demolarii'', ci mai pun si ei umarul. Apropos de alesii nostri: de fapt, nimeni nu ne-a explicat de ce oricine de pe la Bruxelles, Strassbourg sau Washington are practic dreptul sa se pronunte privind soarta noastra, dar noi nu; poate ca inca mirosim a zer de oaie si asta nu da bine?!

Din pacate un raspuns la aceste mici nedumeriri ar putea fi aflat chiar inlauntru Bisericii, printre chiar conducatorii si slujbasii acesteia; pentru ca putem constata, cu mahnire ce-i drept, ca vladicile dumnealor au cam prins gust pe la borcanul cu magiun si asta nu de ieri de azi ci inca de la inceputurilor Bisericii, chiar primii episcopi facand parte de fapt din aristocratiile Romei, dintre patricienii si senatorii care au asigurat astfel, chiar in lipsa puterii armate si in plan mai subtil, continuitatea puterii imperiale care i-a consacrat...

Trebuie sa ne amintim ca acest mic ''detaliu'' nu numai ca nu i-a scapat nici lui Luther, dar chiar a fost principala cauza pentru care le-a zis pass imbuibatilor purtatori de inel din

peninsula si care l-a determinat sa scoata poporul german de sub influenta acestei puteri cat se poate de...mundane si funciare; aceasta inconsecventa a Bisericii fata de chiar doctrina predicata nu a ramas netaxata nici de puterile laice de inspiratie ...onorabila, care au secularizat tot ce-au putut, redistribuind in societate si reusind s-a aceasta cale sa-si atraga loialitatea cetatenilor astfel...repusi in drepturi!

Pentru cine isi aminteste, inainte de secularizarea averilor manastiresti, impusa de Cuza Voda nu fara impotrivire inclusiv din partea marii boierimi, aceste vaste mosii reprezentau practic 1/4 din suprafata arabila totala a celor doua principate, o realitate de-a dreptul revoltatoare, ''mostenita'' in mare parte din vremea fanariotilor, buna parte din valoarea productiei aferente luand drumul Muntelui Athos sau Muntelui Sinai; in aceleasi conditii in care cei mai multi tarani valahi si moldoveni nu mancau mai nimic in afara de mamaliga si aia subtire (eventual cu ceapa) dimintata, la pranz si la cina (cei norocosi) si poate si o bucata de branza duminica (cei pricopsiti).

In situatia ilustrata astfel, ne vedem practic prinsii in aceasta campanie perfida de demolare a Bisericii in care de fapt aceasta nu este decat un obiectiv de etapa, scopul principal fiind destructurarea spirituala a natiunii romane, mai intai la nivel individual – cu privire la credinta, morala, speranta si incredere in legile divine, avand in timp consecinte directe asupra coeziunii de grup, solidaritatii de actiune si a identitatii nationale – entice, culturale, spirituale.

Cu siguranta Biserica stie bine ce se intampla si nu de astazi si tocmai de aceea pare de neinteles de ce in aceste conditii in care este pusa sub semnul intrebarii nu numai institutia in sine ci chiar continuitatea existentei noastre ca popor in forma aceasta pe care o cunoastem acum...

In aceste conditii Biserica isi continua netulburata discursul povestind legende de acum 4000 de ani si mai bine si inca intr-un limbaj care devine pe zice trece tot mai de neinteles pentru noile generatii; de cateva secole Biserica si stiinta se contrazic si in tot acest timp oamenii vad in jurul lor schimbari care fac discursul traditional al preotilor cel putin desuet daca nu straniu si contrar chiar unor lucruri invatate la scoala, in aceeasi scoala in care se fac si orele de Religie.

Tot in aceste conditii, reprezentantii sai nu de putine ori dau dovada nu numai de lipsa de raspuns la problemele de astazi ale oamenilor, continuand sa "administreze" tamareri si cantari ritualice care nu mai spun nimic generatiilor de azi...dar ofera destul de des preseii, televiziunilor si altor "new-media" prilejuri pentru stiri bomba care devin repede virale pe toate canalele (cel potrivit nu doarme, stim bine...) cu slujbasi in sutana surprinsi in tot felul de situatii unele mai jenante ca altele...

Preotii nostri (sau poate doar vladicile din Dealul Patriarhiei?) chiar nu inteleg ca toti oamenii acestia care se aduna duminica de duminica dimineata in fata altarului, atatia cati mai vin si bine ca mai vin inca, acesti oameni sunt oamenii locului si ei se aduna acolo in primul rand ca sa se

vada unii pe altii si sa-si confirme inca o data unii altora ca nu sunt singuri in aceasta lume, ca sunt impreuna impartasind cu totii obiceiurile, traditiile, valorile si credinta...intregul destin, pana la urma.

Sa fim bine intelesi: acesti oameni ai locului obisnuiesc sa se mai intalneasca si pe la targuri sau prin carciumi, dar acolo sunt impinsi de alte treburi si trebuinte... La Biserica se intalnesc si se aduna, aducand cu ei tot ce au mai bun, mai frumos si mai curat – inaintu si in afara, in ei si pe ei!

In asta sta adevarata valoare a Bisericii si asta e principala ei functie in viata noastra, a oamenilor locului. Mintile bolnave si perverse, dusmanii (inca) nedecarati ai umanitatii noastre si ai sperantei noastre spre indumnezeire au inteles foarte bine asta.

Si mesajul tacut catre Biserica al oamenilor locului acesta este: am pastrat credinta si am aparat-o, am dus mai departe traditia veche de cand lumea si pamantul (putini profesori le spun copiilor la scoala ca noi, valahii, suntem singurul popor din Europa care nu a venit de niciunde ca sa se aseze aici, pentru ca aici ne stim de cand lumea...!) atatea sute si mii de ani cu atatea sfortari si jertfe pentru ca aceasta, Biserica este lacasul curat si luminos unde noi, oamenii locului, ne

tinem sufletul adapostit!...

Nu se stie, ca nu s-a masurat, cate din astea le intelegem cu mintea si cate cu sufletul...Poate a venit timpul ca biserica sa intoarca oamenilor o parte din puterea si valoarea cu care acestia au investit-o de-a lungul vremurilor...nu de alta, dar oamenii deja dezamagiti daca se mai simt si abandonati s-ar putea sa inceapa sa raspunda unor varii ''oferte'', dubioase si nici pe departe verificate timp de 2000 de ani, dar stralucitor invelite in poleiala si aflate din ce in ce mai la indemana, de stai si te intrebi cine le-a pus acolo si...de ce?

Cu parere de rau, nu putem incheia succintul referat fara a mentiona o caracteristica, comuna atat conjuratiilor discrete aflate de secole in stare derazboi civil, nedecarat, tacut si perfid cu noi toti, cu oamenii acestei lumi: si unele si altele solicita si de fapt impun subordonarea totala a populatiei, populatiilor etc., pentru ca din asta isi trag puterea si asta le tine in viata.

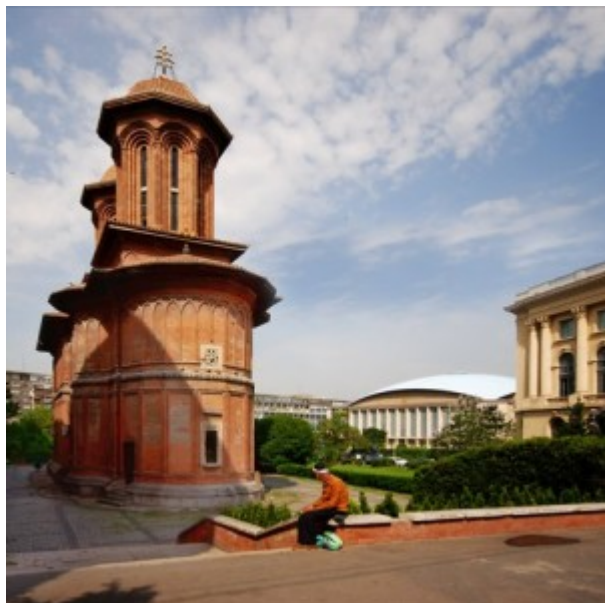
O imagine mai sugestiva a acestor relatii si interactii ne putem face cu ajutorul modelului propus de *Vadim Zeland* prin a sa teorie a "pendulelor" si a tendintei noastre, naturale de altfel, de a ne opune celor care ne deranjeaza, care ne imping; concluzia este cumva similara celei din bancul de

neam-prost pe care l-a servit recent Putin doamnei cancelar Merckel cum ca indiferent ce faci in noaptea nuntii, rezultatul va fi acelasi!

In cazul nostru, lucrurile decurg la modul ca daca accepti sa intri in miscarea pendulului (fratie secreta, confesiune religioasa sau...club de fotbal, de exemplu) si sa oscilezilezi cu el in faza, ii cedezi astfel din energia ta; daca te opui direct sau...in intentie, pendulul va face orice ca sa te subordoneze si daca nu reuseste, te va distruge pur si simplu (sau va face tot posibilul in acest sens) pentru ca pur si simplu reprezinti un pericol pentru el; scaparea nu poate veni decat prin ...ignorarea respectivului... 'pendul' – cine reuseste performanta. Dar odata nebagate in seama, suficient de consecvent si de catre suficient de multi 'abonati', acestea sfarsesc prin a se...stinge, pur si simplu!

Pana la aceste performante mai greu de atins, oamenii locului au nascosit si dezvoltat, de-a lungul istoriei, tehnici de supravietuire care constau in crearea de pendule proprii, colective sau individuale (aduce cumva cu istoria conventional prezentata de main-stream si pusa si in manuale: asocierea in clanuri, triburi, asocieri de triburi, popoare, natiuni, samd...) Grupurile mai 'sindicaliste' au ajuns sa faca politica de stanga de exemplu, iar grupurile mai 'liberale' sa faca politica de dreapta, normal.

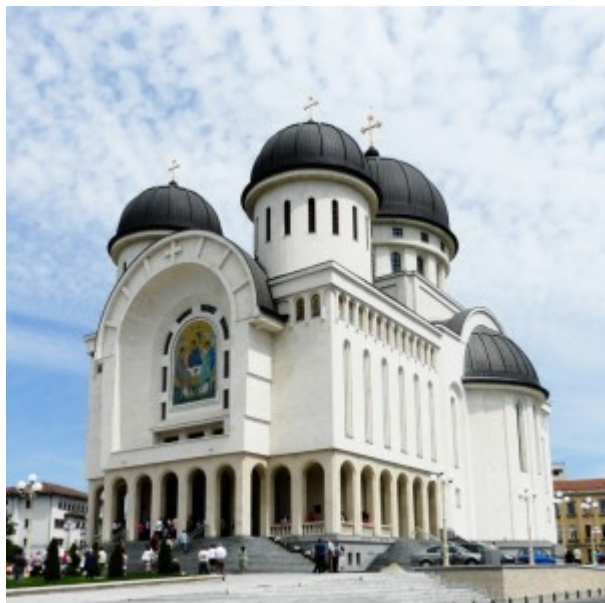
Mai exista desigur si varianta 'tigrului singuratic' sau a ronin-ului, samuraiul fara stapan (pe stil nou se mai numeste si 'free lancer'), avand duse pana la perfectiune abilitatile de a evita coliziunea cu orice pendul...precum in aiki-do!

Sumarizand discursul, oamenii locului vor supravietui, impreuna cu credinta lor; Biserica, nu se stie, putem vedea templele lui Zeus sau ale Atenei in ruina, ori zidul care a mai ramas din Templul lui Solomon, in Ierusalim.

De-a lungul veacurilor, Biserica a fost si Templu si Scoala si Biblioteca si Spital si ...Cantina, functii dintre care unele au fost pierdute in valtoarea convulsiilor sociale de data mai recenta; daca va ramane macar Templu si ...Cantina si tot e bine.

Printre unii bibliofili circula discret o legenda care zice ca demult, cand inteleptii lumii de atunci au inteles pe ce cale a apucat-o omenirea si mai ales pe mainile cui a incaput, acestia au ales sa se retraga in umbra, in asteptarea de vremuri mai bune pentru a putea pastra in siguranta mostenirea straveche si a asigura astfel transmiterea acelor traditiilor si mai ales a intelepciunii bine ascunse in chiar miezul acestor traditii. Si pentru ca sa fie confuzia si mai mare, pare foarte probabil ca nici acestia sa nu fi cazut cu totii la invoiala asupra unei ... agende unice! Ceea ce trebuie sa recunoastem ca s-ar putea dovedi o veste buna, pana la urma. Se aude de exemplu ca cei mai multi au gasit refugiu, de-a lungul timpului, in biserici si manastiri de toate felurile, mai ales dintre cele mai putin expuse...turistilor cu camera video.

Pana una-alta, pentru cei care ne intreaba la ce ne mai trebuie noua Credinta sau Religie sau...Biserica, putem urma exemplul unui om, personaj principal al unei frumoase povestioare spuse la TV acum cateva zile de talentatul si sufletistul realizator al unei emisiuni spirituale (se dezbatea foarte aprins chiar subiectul despre ora de Religie din scoala): omul acela statea in piata unei cetati si de 30 de ani povestea intr-una o istorie, pe care el desigur o considera foarte importanta, dar nimeni nu-l mai baga in seama; intrebat de un copil ce tot face el acolo, acesta raspunde: la inceput am vrut sa schimb lumea, dar nu am reusit, asa ca acum fac pe mai departe ce am inceput...pentru ca lumea sa nu ma schimbe pe mine!